

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 decembrie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Pet. 2:22-25**: „...”.

Suntem copleșiți de harul lui Dumnezeu pe care îl putem trăi personal, și ieri seară am trăit din nou acest har. Astăzi privim în sus spre scaunul harului. Încă mai este valabil: „*Strânge-Mi poporul Meu, ca să-i fac să asculte cuvintele Mele*”. Noi nu venim în acest loc doar ca să participăm la o adunare, venim să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu prețios, sfânt, descoperit. Fie ca toți să fie binecuvântați.

Îi suntem mulțumitori Domnului și pentru toți traducătorii noștri; fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți. Acolo sus la balcon îi avem pe frații noștri care traduc în cincisprezece limbi diferite pentru care suntem foarte mulțumitori. Câteodată auzi propoziția: „Așa ceva este unic pe pământ, că oameni de pe întregul pământ, din toate națiunile vin aici, și oameni de pe întregul pământ pot urmări serviciul divin în direct”.

În ultima scrisoare circulară am redat pe scurt o aducere aminte despre fratele nostru Helmuth Miskys. Dumnezeu l-a pus ca să fie o binecuvântare deosebită în multe țări. Și aici la noi el a fost o binecuvântare. Când merg în birou de fiecare dată pot vedea că el a făcut tot ce este acolo. Chiar și stâlpul de afară care luminează curtea el l-a primit de la consiliul orașului. Inima lui era peste tot în lucrare. Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze din bogăția harului Său pe toți aparținătorii familiei Miskys.

Suntem în decembrie și privim în urmă la unele trăiri puternice. Acum șazeci de ani noi începuserăm să traducem predicile fratelui Branham. Fratele Alfred Borg, sora Borg, fratele meu Helmuth și încă câțiva au fost părtași la aceasta. Șazeci de ani au trecut de atunci. Noi privim în urmă la toți acești ani în care Domnul Dumnezeu a dăruit har peste har. Apoi privim la 2 decembrie 1962, când am fost în

Jeffersonville. Apoi ne uităm la 3 decembrie, când fratele Branham mi-a spus prin descoperire ceea ce eu trebuie să fac. Apoi mi-a mai spus: „Asupra Germaniei nu este niciun blestem din pricina lucrurilor care li s-au pricinuit iudeilor. Dumnezeu îi va trage la răspundere doar pe aceia care sunt răspunzători pentru acest pogrom”. Apoi, dintr-o dată, el s-a oprit puțin și cu mâna ridicată mi-a spus: „Nu trebuie să-ți faci gânduri cu privire la călătoria lui Pavel la Ierusalim. Aceasta a fost în voia lui Dumnezeu”. Până atunci, de fiecare dată când citeam în Fapte, că Pavel a făcut o călătorie la Ierusalim, a plătit pentru curățirea lui și a celor ce-l însoțeau, a depus un jurământ, a intrat în Templu, eu eram mereu frământat în inima mea: „De ce? Pavele, de ce ai făcut aceasta?”. Dați-vă seama, un amănunt atât de mic, și totuși Dumnezeu l-a folosit pe prorocul Lui ca să-mi descopere aceasta. Vă spun, este puternic dacă mă gândesc la toate trăirile și îndeosebi la chemarea și la toate călăuzirile Domnului. Până în ziua de azi nu ne rămâne nimic altceva de făcut decât să-I mulțumim Domnului din toată inima pentru legătura directă cu ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp și ne-a dăruit-o prin har. El ne-a deschis ochii duhovnicești pentru ca noi să putem crede, accepta și trăi.

Tuturor fraților slujitori le spun un bun venit călduros. Toți să se simtă bine și toți să știe că chiar dacă avem slujbe diferite, în ochii lui Dumnezeu niciunul nu este mai mare și niciunul nu este mai neînsemnat. Noi împlinim cu credincioșie ceea ce Domnul ne-a poruncit să facem, împărțim hrana duhovnicească, așa cum Domnul a prezis dinainte, că El va trimite o foamete după auzirea Cuvintelor Lui.

Întorcându-mă la luna decembrie, pe 12 decembrie 1965 fratele Branham a ținut ultima predică scurtă, iar în 18 decembrie a avut accidentul și pe 24 decembrie a fost luat Acasă. Dacă te gândești la toate aceste lucruri, atunci cu adevărat Îi putem mulțumi din nou lui Dumnezeu că noi n-am tălmăcit nimic. Chiar dacă fratele Branham a spus că: „Slujba mea în Africa nu s-a încheiat”, chiar dacă el a spus: „Eu mă voi duce în Israel” și chiar dacă el a spus: „Eu voi ține o slujbă în cort” și a mai spus alte lucruri sub impresia care stătea, fără să fi făcut o legătură cu vreo descoperire. Este foarte important de știut. Trebuie s-o spunem: de exemplu, dacă fratele Branham, la dedicarea fiicei sale Rebeca, a luat-o în brațe, a binecuvântat-o și a spus: „Tu vei

fi o prorociță a Celui Preaînalt” – atunci așa a spus-o el. Dar el n-a spus-o ca „Așa vorbește Domnul”, ci a fost o dorință a lui. Sora Rebeca a trăit, a murit și n-a fost prorociță. Și la dedicarea fiului său Iosif, el l-a luat în brațe și a spus același lucru: „Tu, fiul meu Iosif, vei fi un proroc al Celui Preaînalt, aceasta este rugăciunea mea”. Aceasta a fost rugăciunea lui. Iar noi trebuie să lăsăm în seama lui Dumnezeu ceea ce face El.

Dar dacă apoi se întâmplă lucruri care n-au trebuit să se întâmple vreodată, aceasta îți frânge inima. Din Jeffersonville este trimisă o cheie fraților de pe întregul pământ, care are inscripționat pe ea o piramidă și trei versete biblice, atunci să se știe foarte bine că aceasta nu este o credință, ci este o superstiție. Acest lucru trebuie exprimat foarte clar. Noi credem că Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său. Dar chiar semnul cu triunghiul piramidei a fost primul semn al trinității având în colțuri „Tată”, „Fiu” și „Duh Sfânt”. Acesta este semnul folosit la depunerea jurământului pentru aderarea în loja francmasonică.

Noul Ierusalim nu este o piramidă și niciun triunghi. Înălțimea, lungimea și lățimea este la fel. Acum zâmbesc puțin, dar eu am văzut orașul sfânt, Ierusalimul ceresc, și îl pot desena exact. Suntem mulțumitori că noi ne putem pune încrederea în Domnul Dumnezeu nostru și putem încadra biblic ceea ce a spus fratele Branham, iar ceea ce a spus el de la sine noi o lăsăm în seama lui Dumnezeu. Doar pentru că un frate a spus că el a avut un vis și a auzit o voce: „eu voi mai călări o dată pe această cale”, fratele Branham a repetat acest vis și a spus: „Eu voi mai călări o dată pe această cale”. Dar frații care interpretează aceasta călăresc pe această cale până astăzi și spun că „prorocul va reveni și va ține o slujbă în cort”.

Cu adevărat trebuie să vă spun că nu primim nimic, numai dacă este scris în Cuvântul lui Dumnezeu scris. Noi n-așteptăm revenirea prorocului, ci noi așteptăm revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Fratele Branham a făcut cea mai măreață slujbă care a existat vreodată. Eu mă gândesc deseori la aceasta. Eu am trăit acest dar supranatural al descoperirii în adunările la care am participat. Fraților, este cu adevărat

puternic, nu doar să auzi ceea ce au trăit alții, ci să fi fost prezent, iar cu aceasta este legată o mare responsabilitate.

Acum vom cerceta câteva versete biblice. Am dorit să mai exprim ce îmi merge foarte mult la inimă în legătură cu norul supranatural care este amintit îndeosebi de „frații tunetiști”. Leagă Lc. 21 și Mat. 24, semnul Fiului omului. Doar după răpire, doar după necazul cel mare se va întâmpla. Vă rog citiți aceasta din Mat. 24:27 unde este vorba de revenirea Domnului: „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului*”. În Mat. 24:29 avem perioada necazului celui mare. Apoi în Mat. 24:30: „*Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului*”. Eu am spus aceasta cu un motiv. Frații tunetiști au pus fotografia cu norul supranatural chiar pe piatra funerară a mormintelor din cimitir și au adăugat un text: „Iată, El vine pe nori și toți ochii Îl vor vedea”.

Niciun om nu-și poate da seama cum mă simt eu când citesc așa ceva: toate neînțelegerile, toate interpretările și tot ce se petrece. Bărbați care se referă la proroc, dar nu se referă la Cuvântul lui Dumnezeu și habar nu au de o trimitere sau de o chemare divină; ei pur și simplu spun ceea ce le trece prin minte. Nu și încă o dată nu!

Trebuie să citești acest loc din Mat. 24:29: „*Îndată după acele zile de necaz (necazul cel mare), «soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei....»*” și cu acest text trebuie să mergi la Apo. 12 la pecetea a șasea. Doar în pecetea a șasea soarele își va pierde strălucirea și luna se va schimba în sânge. Nu astăzi și nici în anul 1963. Ci aceasta va avea loc *după* necazul cel mare, în timpul peceteii a șasea. Cât de mulțumitori putem fi că noi respectăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, mergem de la verset la verset, vedem totul într-o armonie divină și primim înțelegerea, iar pentru aceasta Îi suntem foarte mulțumitori Domnului.

Îi suntem mulțumitori și pentru faptul că am primit introducerea în planul de mântuire și îndeosebi descoperirea lui Isus Hristos. Când, unde și în ce context este El Fiul lui Dumnezeu; când, unde și în ce context este El Fiul omului; când, unde și în ce context este El Fiul lui David; unde, ce și în ce loc aparține. În cele patru Evanghelii din Noul Testament, de peste șaptezeci de ori este vorba de Domnul și

Răscumpărătorul nostru ca Fiu al omului. De la Rom. 1 până la Iuda ultimul verset nu mai găsim nici o singură dată „Fiul omului”, ci de fiecare dată „Fiul lui Dumnezeu”. De ce? Pentru că totul este încadrat într-o ordine/rânduială biblică.

Ca Fiu al lui Dumnezeu El este Răscumpărător. Prin Răscumpărătorul nostru, ca Fiu, noi suntem transpuși în starea noastră originală ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Ca Fiu al omului El este Proroc. Cu adevărat trebuie să respecti ceea ce este scris în Cuvânt. El este descris ca Rob în Is. 42, în Is. 49 și apoi în Mat. 12:18: „*Iată Robul Meu pe care L-am ales*”. Dintr-o dată El este denumit Rob pentru ca să-Și împlinească slujba, însărcinarea Lui. Chiar acest termen de „Rob” este în legătură cu Neamurile, și nu în legătură cu Israelul. Acum doresc să citesc din acest loc pentru ca voi să știți că Domnul a descoperit scumpul și prețiosul Său Cuvânt până în cele mai mici și fine detalii, pentru ca noi să știm exact în Cine credem și în ce context este scris ceva.

Noi am spus deja acest lucru. În Mat. 25 de la vers. 1 la 12 este vorba de Mire. Apoi am putea citi în Mat. 25 de la vers. 31: „*Când va veni Fiul omului în slava Sa cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui....*”. Sunt diferite venituri ale Domnului nostru, dar este o singură revenire/a doua venire care este în legătură cu Biserica Mireasă.

Apoi citim din Mat. 12:17-18: „*ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)»*”.

Așadar nu doar Israelul, ci încă de la început și Neamurile au fost incluse în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, așa cum este scris și în Gen. 12:3: „*și toate familiile/neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine*”.

Aici în Mat. 12:18b este scris: „*Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)*”. Vers. 19-20: „*El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă („o țevă îndoită” – lb.*

germ.), și nici nu va stinge un fitil care fumează, până va face să biruie judecata („dreptatea” – lb. germ.)”. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota. Prin har, El ne-a dăruit dreptatea lui Dumnezeu și neprihănirea prin credința în lucrarea isprăvită pe crucea Golgotei, prin Sângele vărsat.

Mergem mai departe și am putea citi făgăduința din Is. 42:1: *„Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata”*. Deja în prorocul Isaia a fost anunțată mântuirea lui Dumnezeu care a fost descoperită în Betleemul Iudeei, în Ierusalim, Israel. Dar Dumnezeu a inclus în planul Său de mântuire toate popoarele și limbile, iar noi suntem dintre aceștia.

Citim din Is. 49:6: *„El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»”*.

Acest lucru a fost prorocit în Vechiul Testament, iar acest lucru s-a împlinit. Când am citit *„până la marginile pământului”*, din nou a trebuit să mă gândesc la ceea ce a spus fratele Branham și ceea ce este scris în Mat. 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor”*. Ultimul mesaj a ajuns până la marginile pământului. Așa spune prorocia. Mie nu-mi este suficient să văd cum semințiile lui Israel sunt întoarse înapoi, ci mântuirea să fie descoperită și să ajungă până la marginile pământului. Cu adevărat noi trăim în perioada de timp în care ultimul mesaj ajunge până la marginile pământului.

Apoi, în Mat. 3:17 avem încă o dată cuvântul „plăcere” pe care doresc să-l scoatem în evidență. Despre aceasta este vorba. În perioada Vechiului Testament primul rod trebuia să fie legănat și împletit înaintea poporului pentru ca ei să fie plăcuți lui Dumnezeu. Dragii mei frați și surori, aici este vorba de plăcerea lui Dumnezeu. Mai întâi plăcerea lui Dumnezeu trebuia să vină și să se odihnească asupra Fiului lui Dumnezeu, înainte ca să vină asupra tuturor fiilor și fiicelor lui Dumnezeu.

Citim în Mat. 3:17: „Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: *«Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea»*”. Este puternic. Nu doar dat ca Jertfă, nu doar ca Rob. Ci *«Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea»*. În Fiul lui Dumnezeu noi suntem aleși înaintea întemeierii lumii ca să fim fii și fiice ale Dumnezeului Celui preaînalt pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să poată veni și odihni asupra noastră. Mergem la cuvântul bine cunoscut de noi toți din Mat. 17:5: „Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas...”. Acest lucru îmi place atât de mult, că un nor luminos strălucea și glasul care răsuna din acest nor spunea: *«Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!»*”.

În Mat. 7 avem prima mărturie. Ce a fost acolo? Botezul și botezul cu Duhul Sfânt. Ioan a văzut cum Duhul lui Dumnezeu S-a coborât peste Fiul lui Dumnezeu. Iar Domnul și Răscumpărătorul nostru a spus: „așa se cade să împlinim toată dreptatea” (Mat. 3:15). Ioan a spus: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (vers. 14). Dar Domnul i-a răspuns: „așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit/toată dreptatea”. Ioan L-a botezat pe Domnul și Răscumpărătorul nostru, cerul s-a deschis și Duhul lui Dumnezeu S-a coborât. Aceasta este făgăduința dată în prima zi a Cincizecimii: *„fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh”* (Fapte 2:38).

După botez și după botezul cu Duhul Sfânt al Domnului nostru, glasul din cer a răsunat: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Mi-am găsit plăcerea”*. Dragii mei frați și surori, dorim s-o luăm foarte în serios. Nu să devenim fanatici, nu să forțăm ceva de la noi, dar să credem din inimă că Domnul va dărui har, ca toți aceia care, prin credință și ascultare s-au lăsat botezați biblic pot pretinde să intre în posesia făgăduinței de a fi botezați cu Duhul Sfânt. Căci așa este scris: *„eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”* (Mat. 3:11). Fie ca lui Dumnezeu să-I placă să dăruiască o străpungere, ca cândva, în viitorul apropiat să ne putem strânge cu toții împreună și să nu mai trebuiască să predicăm, ci doar să ne rugăm până când cerul se coboară pe pământ.

Noi suntem în ultima lună a anului. Timpul se scurge repede. Cu voia lui Dumnezeu în 5 și 6 ianuarie ne vom aduna din nou împreună, dar noi continuăm cu o mare așteptare în noul an, și spunem: „Doamne, dacă nu se întâmplă anul acesta atunci trebuie să se întâmple anul viitor”. Timpul este foarte, foarte înaintat. Noi știm că Domnul Își va duce lucrarea la încheiere. Și cum începutul a fost prin puterea Duhului Sfânt tot așa și sfârșitul va avea loc printr-o puternică revărsare a Duhului Sfânt.

Ieri am amintit acest lucru. Au trecut peste 120 de ani de la trezirile mișcării pentecostale, de când Duhul lui Dumnezeu era din nou în lucrare pe pământ. Dar ce a mai rămas chiar după cea mai mare trezire de vindecare pe care într-o oarecare măsură toți au acceptat-o și primit-o? Carismatică aici și carismatică dincolo. Toate învățăturile nebiblice au rămas: învățătura trinității, botezul trinitar. Toți au rămas mai departe în aluatul lor vechi. Dar acum a sosit timpul chemării afară, al restituirii. Înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt! Ultima revărsare a Duhului Sfânt va avea loc. Iar aceia care au încheiat un legământ al unei conștiințe curate cu Dumnezeu vor primi *puterea vie*. Pentru că așa este scris: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi*” (Rom. 8:11). *Puterea lui Dumnezeu/Duhul lui Dumnezeu* trebuie să locuiască în noi pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni asupra noastră. Noi vom trăi desăvârșirea împreună. Acest lucru nu-l spun doar așa, ci Dumnezeu a făgăduit aceasta în Cuvântul Său.

Pe cât de sigur i-a fost spus fratelui Branham că mesajul biblic care i-a fost încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos – o legătură directă cu revenirea lui Isus Hristos/a doua venire a lui Isus Hristos, pe atât de sigur credem noi din toată inima că Biserica nou testamentară a găsit calea înapoi, iar noi prin credință putem accepta și primi restituirea și tot ce a fost pierdut.

Citim încă o dată Mat. 17:5: „*Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!»*”. Aici este lucrul principal: cine are o ureche

acela să audă ceea ce spune acum Bisericii Duhul. Apoi Petru a putut spune: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*” (2 Pet. 1:18). Lăudat și cinstit să fie Domnul și Dumnezeu nostru că cei trei apostoli au fost de față când s-a întâmplat ceea ce ne este mărturisit în Mat. 17:5, când norul supranatural s-a coborât. Cine merge și citește în Marcu 9:7 va vedea că ei au fost înveliți în acest nor, iar apoi glasul puternic a răsunat din nor. Iar apoi Petru a putut spune: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”. Îi mulțumim lui Dumnezeu. Domnul a putut spune: „*Voi sunteți martorii Mei*”. Apostolii au fost prezenți, ei erau alături de Domnul când se petreceau lucrurile supranaturale.

Noi putem spune astăzi că Dumnezeu ne-a dăruit harul să umblăm împreună cu El. O mai spunem o dată. Plăcerea lui Dumnezeu a trebuit să vină asupra Răscumpărătorului pentru ca noi cei răscumparați să primim aceeași plăcere a lui Dumnezeu. Totul s-a întâmplat în El, cu El și prin El. Iertarea, împăcarea, neprihănirea, harul și mântuirea deplină, până la credința și ascultarea. Domnul le va înfăptui pe ambele în noi toți, El va face totul. Credința și ascultarea aparțin împreună.

Apoi, în Fapte 1:9 este scris că la înălțarea Sa, Domnul a fost împreună cu ucenicii Lui: „*După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor*”. Un nor, norul supranatural care a călăuzit poporul Israel, norul supranatural care în 23 februarie 1963 s-a coborât în Arizona, și voi toți știți că a fost foarte puternic.

Eu de fiecare dată sunt mulțumitor când citesc sau ascult cum s-a întâmplat. A avut loc un cutremur însoțit de o furtună puternică, s-a auzit un vâjâit și șapte bubuituri puternice ca de tunet. Fratele Branham spunea că bolovanii au zburat pe o împrejurime de aproximativ 50 de metri. Aceste șapte bubuituri ca de tunet, care au fost în legătură cu norul supranatural, au răsunat în 28 februarie 1963, și în legătură cu aceasta i-a fost spus: „*Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul descoperirii celor șapte peceți*”. Și pentru că n-a existat niciun alt loc care vorbește despre cele șapte tunete, fratele Branham s-

a referit la Apoc. 10. Dar dacă el spune că „credița pentru răpire este conținută în cele șapte tunete”, atunci nu este vorba despre cele șapte tunete care vor răsuna mult mai târziu după răpire. Ci este în legătură cu însărcinarea sfântă a deschiderii celor șapte peceți, căci acolo sunt descoperite ultimele taine. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru. Eu nădăjduiesc că voi înțelegeți cât de copleșit sunt când citesc și ascult toate amănuntele acestei trăiri supranaturale. Apoi, chiar cum a spus fratele Branham, vârfulurile copacilor au fost retezate și atârnav, iar bolovanii s-au rostogolit la vale. Iar dacă apoi vezi cu ochii tăi vârfulurile retezate ale copacilor și bolovanii rostogoliți la vale... Frații mei, eu pot să vă spun așa cum a zis Petru: „Eu am văzut-o cu ochii mei, eu am trăit-o”. Fratele Branham mi-a spus tot ceea ce este în legătură cu deschiderea celor șapte peceți. Cu șase luni înainte el mi-a spus: „Dumnezeu mi-a arătat într-o viziune că trebuie să mă mut în Arizona. Poți să mergi în Los Angeles ca să predici în locul meu la oamenii de afaceri ai Evangheliei depline?”. Eu vă pot spune toate amănuntele. Dumnezeu a dăruit har că de la început noi am primit legătura cu ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp, am ținut pasul, am crezut și ni s-a descoperit din partea lui Dumnezeu.

Apoi vă puteți da seama, când eu aud despre învățătura tunetelor care este vestită peste tot, atunci mă simt cu totul altfel. Fraților, suntem mulțumitori pentru că Domnul ne-a ținut în toată smerenia. Noi știm că totul este har: salvarea, eliberarea, iertarea, neprihănirea, nașterea din nou, restituirea. Totul este har și putem avea parte de totul prin har.

Citim încă o dată 1 Tes. 4, versetul biblic pe care toți îl cunoaștem care vorbește despre revenirea directă a Domnului nostru Isus Hristos. 1 Tes. 4:17: „*Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul*”. Domnul a fost ridicat în slavă într-un nor, iar noi vom fi ridicați în sus în același fel.

Încă un loc din epistola scrisă de Iuda, unde este un îndemn pentru toți frații slujitori, ca să nu treacă peste ceea ce este scris, să nu predice. Așa cum fratele Branham a spus: „Să nu primiți nimic dacă nu este scris în Biblie”. Citim în Iuda 1:24-25: „*Iar a Aceluia care poate*

să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale...”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Mai citim o dată: „*Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice clătinare...*”. De ce vrei să te împiedici? De ce vrei să te clătini? Totul este clar, totul este adevărat, totul este descoperit în diferitele legături. „*Iar a Aceluia care care poate să vă păzească de orice cădere* – pe tine și pe mine, pe noi ne poate păzi de orice clătinare, de orice rătăcire, ne poate păzi și ne va păzi de toate – și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale”. Acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Cum am spus ieri, noi nu ne uităm la trupurile noastre. Și eu sunt bătrân, în câteva zile voi avea 85 de ani. Nimic nu mai este cum a fost odată. Întreaga mea viață mi-am petrecut-o citind și scriind, iar ochii mei au slăbit. Întreaga mea viață ochii mei au fost solicitați la maxim în lucrare. Dar Îi aducem mulțumire Domnului Dumnezeului nostru că în toți anii El a dăruit har ca să fac călătoriile, să port mesajul și să propovăduiesc minunatul Cuvânt.

Apoi vers. 25: „*Lui, singurului Dumnezeu...*”. Aleluia! „*Lui, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci*”. De la început, acum și în vecii vecilor. Acum spunem un „Amin”.

Cum am spus deseori, noi nu trebuie să le mulțumim prorocilor sau apostolilor. Noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că în ziua mântuirii El ne-a ajutat, ne-a dăruit har, ne-a deschis ochii și inimile și ne-a dăruit descoperire prin har și am fost introduși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Din 1 Tim. 2 citim vers. 5: „*Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos*”. Citim din 1 Ioan 2:1: „*Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit*”.

Acum facem un cuprins. Domnul și Răscumpărătorul nostru a trebuit să devină și să fie totul în toate. El a rămas Domn. A devenit om din cauza oamenilor. Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru și noi am văzut slava Lui. Ca Fiu al omului, ca Fiu al lui

Dumnezeu, ca Fiu al lui David – noi vedem unde aparțin toate acestea. El intervine pentru noi ca Mijlocitor al Noului legământ. Totul a fost planificat de Dumnezeu. Suntem mulțumitori că încă mai trăim în timpul harului și că mesajul a căzut pe un pământ bun, roditor.

Dragii mei frați și surori, încă o dată accentuăm acest lucru. După această ultimă propovăduire care este decisivă nu va mai veni nimic altceva. Este ultimul mesaj, cu restituirea completă, înaintea revenirii lui Isus Hristos. Noi am găsit temelia străveche, iar noi suntem zidiți pe această temelie originală străveche și știm că Domnul ne va desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Sale. Noi dorim ca toți care aud și cred Cuvântul acum să fie prezenți atunci când El va reveni.

Dacă în mijlocul nostru sunt persoane care doresc să ia o decizie pentru Domnul și încă nu sunt botezate, atunci astăzi au această șansă. Înainte am cercetat, pentru aceasta trebuie să împlinim toată dreptatea: pocăința, iertarea, credința, botezul, botezul cu Duhul Sfânt, totul aparține împreună. Noi putem propovădui Evanghelia originală, mântuirea deplină. Cum am citit, Domnul nostru a devenit mântuirea Neamurilor. Așa cum Pavel scrie în Fapte 13:46 „...iată că ne întoarcem spre Neamuri”. Ca să se împlinească ceea ce a spus Dumnezeu prin prorocul Isaia. Acum Dumnezeu Își aduce la încheiere lucrarea Lui cu toate popoarele. Apoi, direct după răpire, îi va trimite pe cei doi proroci la Ierusalim, iar ei își vor împlini însărcinarea divină. Totul ne-a fost scris în Cuvântul lui Dumnezeu, și nici chiar un nebu n-ar putea rătăci pe calea Lui. Rătăcesc doar aceia care au impresia că știu mai mult, dar n-au nicio însărcinare să propovăduiască Cuvântul; ei sulesc/răstălmăcesc totul; răstălmăcesc nu doar Cuvântul, ci și afirmațiile fratelui Branham.

Fie ca Dumnezeu să dăruiască har, ca niciunul dintre noi să nu primească o răstălmăcire sau vreo învățătură rătăcitoare să-și aibă locul în viața noastră. Ci toți să fim sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu, să fim spălați în Sângele Mielului și să fim pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru că plăcerea lui Dumnezeu se odihnește asupra noastră. Fraților, eu știu cât de greu este dacă ne uităm la starea noastră, la slăbiciunile și scăpările noastre. Dar noi nu ne uităm la noi, așa cum Avraam nu s-a uitat la starea lui și la împrejurări. Noi privim la Domnul și Răscumpărătorul

nostru care a luat totul asupra Lui, toate încălcările noastre. Zapisul este rupt, noi suntem liberi prin Sângele noului legământ care a fost vărsat pentru noi. Dar tot atât de important este ca în credință și ascultare, credincioși să-L urmăm pe credinciosul Domn. Nicio cale proprie, nicio voie proprie. Tu singur să hotărăști. Doamne, călăuzește-mă prin Duhul Tău. Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu călăuzește în tot Adevărul, iar Adevărul este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Fiți sinceri odată. Nu puteți confirma voi toți că Duhul Sfânt ne-a călăuzit și pe noi în tot Adevărul? Adevărul n-a fost doar propovăduit, ci în timpul propovăduirii Duhul v-a descoperit învățătura divină, iar voi ați primit-o. Noi n-am auzit cuvintele unui om. Noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul a fost propovăduit, iar Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce gol înapoi, ci va împlini lucrul pentru care a fost trimis. Lui, Domnului și Răscumpărătorului nostru, Îi aducem slava și lauda, acum și în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm, vom cânta o cântare și apoi ne vom ruga pentru toți care doresc să se boteze. „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”. Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.

Ne aflăm în prezența lui Dumnezeu și suntem mulțumitori. Transmitem saluturi călduroase tuturor, indiferent unde vă strângeți ca să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să binecuvânteze în toate popoarele, în toate limbile și în mod deosebit să binecuvânteze pe toți frații slujitori, ca ei să dea mai departe doar hrana spirituală. Cine a citit cu mare atenție acela știe ce este scris în Mat. 24; acolo este vorba că Domnul va reveni, se spune despre evenimentele timpului de sfârșit și de hrana care trebuie împărțită. După aceea este scris: „Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare”. Totul este scris într-un mod frumos și armonios.

Frați slujitori, vă rog frumos să dați mai departe doar hrana curată, sfântă, a lui Dumnezeu, să vestiți Cuvântul sfânt descoperit; să nu dați mai departe nicio singură interpretare, nicio singură tălmăcire.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului și apoi vom merge la botez. Doar un cuvânt pentru cei ce doresc să se boteze. Voi

credeți din toată inima, L-ați primit pe Răscumpărător și ați trăit iertarea prin har, și prin credință și ascultare veți fi botezați. Vă puteți încrede în Domnul că El va desăvârși lucrarea harului cu voi și în voi.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează pe toți care, prin credință și ascultare, au venit acum pentru a se lăsa botezați. Te rog binecuvântează-i și fii cu ei. Binecuvântează-l pe scumpul nostru frate Erick Schmidt care va ține botezul. Binecuvântează-l pe fratele Paul Schmidt care astăzi nu poate fi aici. Binecuvântează întregul poporul Tău și pe toți cei ce se întorc spre casele lor. Te rog dăruiește har. Ție, singurului, veșnicului Dumnezeu, Îți aducem slava, cîntea și lauda, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

SUMAR VIDEO - DECEMBRIE 2018

Sunt fratele Frank și vă salut din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi și fie ca voia lui Dumnezeu să se facă în viețile noastre!

Privim în urmă la adunările care au avut loc în acest extraordinar sfârșit de săptămână. Au venit credincioși din toată Europa și de peste ocean; am împărtășit Cuvântul prețios și scump al lui Dumnezeu și în mod deosebit făgăduința pentru vremea noastră. În legătură cu aceasta, iubiți frați și surori, trebuie să spun câteva lucruri. Ne aflăm, acum, în decembrie 2018. Privim în urmă, în mod deosebit la decembrie 1965, atunci când fratele Branham a fost luat în slavă. Pe 12 decembrie 1965 el a avut ultima lui adunare, împreună cu fratele Green, în Tucson. Pe 18 decembrie a plecat în direcția Jeffersonville, ca să țină o predică foarte importantă, cu subiectul „Urma șarpelui”. Dar pe 18 decembrie a avut loc accidentul, iar pe 24 decembrie a fost luat în slavă.

Iubiților, pentru mine nu este ușor, deoarece l-am iubit pe fratele Branham, l-am crezut pe fratele Branham, l-am cunoscut timp de 10 ani, am vorbit la telefon, am călătorit în aceeași mașină, am fost în

adunările lui din Germania, în Dallas, Texas și de asemenea în Jeffersonville. Și atunci când am auzit despre plecarea lui în slavă, mi-a fost foarte greu să înțeleg acest lucru.

Apoi, desigur, mi-am amintit de 3 decembrie 1962, atunci când fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru această zi și este păstrat în mesajele care sunt înregistrate pe benzi”. Și *aici* sunt toate predicile care mi-au fost trimise. Toate cele peste 1000 de predici ținute de fr. Branham mi-au fost trimise. Am ascultat fiecare predică o dată, iar pe unele de două ori. Apoi, desigur, așa cum mi-a fost spus, am tradus predicile fratelui Branham în limba germană. Astfel, prin harul lui Dumnezeu, chiar de la început, din 1955, am avut o legătură directă cu slujba pe care Dumnezeu o hotărâse și o făgăduise pentru timpul nostru.

Apoi, desigur, după cum știți, Domnul m-a chemat cu un glas audibil, dându-mi însărcinarea de a merge din oraș în oraș ca să predic Cuvântul Său și să împart hrana duhovnicească.

Așadar, eu am făcut partea mea. Am vizitat în mod personal 165 de țări, iar pe multe din acestea le-am vizitat de mai multe ori.

Întreaga mea viață a fost petrecută în slujba Domnului. Acum slujim în mod direct 172 de națiuni și astfel toți credincioșii de pe întreg pământul sunt în legătură cu adevăratul și infailibilul Cuvânt-Mesaj pentru acest timp. Suntem atât de recunoscători că Dumnezeu a deschis ușile și mi-a dat posibilitatea să vorbesc mai multe limbi, astfel ca sfântul Său Cuvânt să poată fi împărtășit, mai ales în limba engleză.

Dar este un punct pe care aș dori să îl menționez. La funeraliile fratelui Branham, de Paște, în aprilie 1966, se aștepta ca prorocul să învie, se cânta întruna „Numai să crezi”, dar el nu a înviat. Vă puteți închipui cum m-am simțit eu. Dar atunci când m-am întors de la înmormântare, nu o voce audibilă, ci ceva mi-a vorbit în inimă: „Acum a sosit timpul tău, ca să mergi din oraș în oraș, de pe un continent pe altul, ca să propovăduiești Cuvântul și să distribui mesajul ceasului”.

Dar este un punct pe care trebuie să îl menționez. În aprilie 1966 nu era tipărită nici măcar o singură predică. Existau doar benzile! Nu era tipărită nici măcar o singură predică. Iar Dumnezeu l-a folosit pe

fratele Frank ca să îi cheme împreună pe frați, în Jeffersonville, cerându-le ca predicile care sunt înregistrate să fie tipărite. Am accentuat și am spus că trebuie să se facă acest lucru. Și astfel, împreună cu grupul fraților din Jeffersonville, am decis ca fratele Borders să fie responsabil cu tipărirea predicilor. Și, prin harul lui Dumnezeu, pe toți frații de pe întreg pământul i-am pus în legătură cu Căsuța Poștală 325 din Jeffersonville, S.U.A. Astfel, Dumnezeu m-a folosit ca să pun în legătură cu Jeffersonville pe toți frații din toate națiunile care cred mesajul pe care l-am purtat, să scrie la Jeffersonville pentru a primi predicile tipărite.

Astfel, Dumnezeu m-a folosit în mai multe feluri, pentru ca mesajul dat prorocului să poată atinge marginile pământului. Iar pe 19 februarie 1965, fratele Branham, nu doar că a făcut afirmația despre faptul că mesajul premerge a doua venire a lui Hristos, dar de asemenea, a încheiat cu afirmația: „...acest mesaj va premerge a doua venire a lui Hristos, până la marginile pământului”. Atunci când am citit această afirmație, m-am bucurat că Scriptura și acea afirmație s-a împlinit, atingând marginile pământului. Nu doar Statele Unite, ci toate națiunile, chiar până la marginile pământului. Și noi credem că Dumnezeu a trimis pe prorocul Său cu mesajul restituirii și pregătirii, astfel ca Mireasa lui Hristos să fie chemată afară, separată, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu și în final să fie pecetluită prin Duhul Sfânt.

Este un verset pe care doresc să vi-l las astăzi. Acesta este în Matei 24, atunci când Domnul nostru vorbește despre venirea Lui, care va fi așa cum strălucește fulgerul de la răsărit și până la apus.

Matei 24:27 vorbește despre venirea Domnului. Și apoi, în versetul 28, citim despre strângerea poporului lui Dumnezeu. Iar Domnul nostru a folosit cuvântul „stârv.”, *„Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii”*. Domnul nostru a folosit simboluri firești pentru a ne comunica înțelesul duhovnicesc, iar noi le înțelegem prin harul lui Dumnezeu. Apoi, urmează versetul 29, care vorbește despre perioada necazului. Iubiților, aceasta este într-o rânduială divină, precisă. Mai întâi, revenirea Domnului, strângerea noastră împreună cu El și după aceea perioada necazului. Dar după perioada necazului, despre care se

vorbește în versetul 29, citim în versetul 30 - și acest lucru este foarte, foarte important: „*Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului*”.

Iubiților, nu înainte de răpire, nu în 1963, ci mai întâi, răpirea, revenirea Domnului, strângerea noastră împreună cu El și după aceea perioada necazului. Și după necaz, soarele nu va mai străluci, iar luna nu-și va mai da lumina și atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului și toate semințiile pământului se vor boci. Dumnezeu meu din cer, Te rog dăruiește descoperire divină tuturor fraților care împart Cuvântul Tău, cu poporul Tău în acest timp, ca ei să poată așeza toate lucrurile conform planului dumnezeiesc de mântuire și să nu mai rățăcească poporul lui Dumnezeu!

Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Și prin harul lui Dumnezeu, iubiți frați și surori, nu a mai existat un timp în care planul lui Dumnezeu de mântuire să fie descoperit într-un asemenea mod. Iar dacă citiți despre perioada necazului, când soarele se va întuneca, iubiților, trebuie să citiți despre pecetea a șasea, trebuie să citiți Apocalipsa 6:12, să duceți Matei 24:29 la Apocalipsa 6:12, ca să așezați lucrurile în ordinea divină și să învățați poporul lui Dumnezeu în mod corespunzător.

Sunt recunoscător Domnului pentru slujba fratelui Branham. El a fost un proroc. Eu nu sunt un proroc, dar Domnul mi-a dat slujba de învățător, ca să vestesc în detaliu întreg planul de mântuire. Iar prin harul lui Dumnezeu înțelegem că suntem foarte-foarte aproape de revenirea lui Hristos, foarte aproape de momentul în care va veni Domnul; mai întâi vor învia morții în Hristos și noi care suntem în viață vom fi transformați și împreună vom fi luați în slavă.

Iubiților, permiteți-mi să închei cu afirmația următoare. Eu, fratele Frank, cred din toată inima că mesajul, adevăratul mesaj biblic, adevăratul mesaj al reșezării, care a fost dăruit prorocului Său, William Branham, a ajuns la marginile pământului. Și toți care sunt o parte a Miresei, care așteaptă revenirea lui Hristos, vor crede adevăratul mesaj, nu vor interpreta, nu vor explica, ci vor crede Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, apoi le va fi descoperit în mod dumnezeiesc și astfel se vor pregăti pentru revenirea lui Hristos.

Noi, cei care credem acum Cuvântul făgăduit pentru această zi, credem făgăduința Lui din Ioan 14: „*Mă duc să vă pregătesc un loc... apoi Mă voi întoarce și vă voi lua ca să fiți Acolo unde sunt și Eu*”.

Domnul Dumnezeu să dăruiască fiecăruia dintre voi harul de a așeza tot ceea ce a spus prorocul în Cuvântul lui Dumnezeu și în final să-I permitem lui Dumnezeu ca să spună ceea ce trebuie să împărtășim poporului Său! Dacă luați o afirmație de *aici*, alta de *acolo*... Iubiților, nu faceți acest lucru! Duceți-le pe toate înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece William Branham a fost trimis ca să ne aducă înapoi la Dumnezeu, la Cuvânt și noi suntem recunoscători pentru acest lucru.

Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi, este rugăciunea mea! În Numele sfânt al lui Isus! Amin.